Ч. 246. Четвер 14 (1) падолиста 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З ради державної. — Гостина цісаря Вільгельма в Анґлії. — Події в Росиї.

Вчера рано відбуло ся засідане польского Кола, на котрім — як звістно — мали відбути ся вибори предсідателя Кола, на місце уступившого п. Абрагамовича. Голосувало 49 присутних членів, з чого 43 голосів упало на п. Ґломбиньского, котрий таким способом став предсідателем Кола. Так закінчила ся криза в Колі, в котрім провід припав тепер демократам, яко найчисленнійшій ґрупі польских послів з Галичини. — Вчера уконституував ся також в Колі новий клюб, а іменно клюб центра, до котрого увійшли з давнійших членів посли: о. Пастор, о. Льондзін, о. Шпондер, о. Ржешудко, о. Менский і п. Поточек, а з нових пп. Козловский, Буяк і Заґурский. Поки що предсідателем центра став о. Пастор. В найблизшім часі відбуде ся вибір предсідателя, при чім вказують на др. Козловского, яко будучого провідника того сторонництва. — Нині о год. 6 вечером відбуде ся засідане польскої униї демократичної. — Загальну увагу звертало вчера на засіданю палати послів, що не було на нїм п. міністра для Галичини, ґр. Дідушицкого. Кажуть, що то має бути знаком, що ґр. Дідушицкий подав ся до димісиї.

На початку вчерашного засіданя палати послів, в хвили, коли міністри в ґалевих одягах вступили до салї, роздали ся гучні оплески, що кілька разів повтаряли ся, між тим як чеські радикали і декотрі посли социяльно-демократичні підносили довготревалі, голосні протести. Нові міністри відбирали желаня. Серед безнастанного крику зі сторони чеських радикалів п. президент бар. Бек представив палаті нових міністрів. Мимо кількаразових напімнень із сторони п. президента якийсь час тревала криклива демонстрация чеських радикалів. По полагодженю впливів чеський социяліст Немец згадує о реконструкциї кабінету і протестує іменем робітничого чеського населення против іменованя п. Прашка, котрий виявив ся яко ворог виборчої реформи і ворог робітників, міністром для Чехії. Бесідник вносить, аби — даючи правительству нагоду до розвиненя своєї проґрами — відкрито дискусию над нинішною заявою правительства в справі реконструкциї кабінету. Внесене то відкинено. П. Кльофач запротестував по чески против вступлене обох чеських міністрів до кабінету. По відповідях п. міністра судівництва на інтерпеляциї, приступила палата до дальшої дискусиї над наглячими внесенями в справі заосмотреня убогих родин резервістів, покликуваних на войскові вправи. Ухвалено наглячість внесеня пп. Штайнера і Райхштадтера в справі запомог для убогих родин резервістів, покликаних до войскових вправ, а відкинено наглячість внесеня Вінарского і тов. в тій самій справі. Відтак перевела палата дискусию над внесенем пос. Шрамля в справі дорожні средств поживи і над подібним внесенем п. Реннера. Наглячість обох внесень відкинено. На тім перервано дискусию, а предсідатель леґітимацийної комісиї п. Шустершіц предложив справу верифікациї кількох виборів. По ухваленю тих внесень п. Немец підніс справу страйкових робітничих розрухів в Новім місті, в Чехії, з причини дорожні средств поживи. При кінци засіданя п. Стоян предложив нагляче внесене о увільнене від стемплів і належитостий записів з нагоди 60-літного ювилею панованя Цісаря. — На тім закрито засідане і назначено слідуюче аж на второк д. 19 с. м.

Про гостину цісаря Вільгельма в Анґлії доносять з Віндзору: Секретар державний Шин заявив в розмові з заступником бюра Райтера, що візиті німецкого цісаря не треба приписувати якогось специяльного значіня по-

---

8)

ПРОПАВШИЙ.

(Оповідане Х. Фабриция).

(Дальше).

Се роздвоєне чи подвоєне особи може так далеко поступати, що не лиш знанє й пригадка обох половин суть всілякі, але також питоменности характеру, настрій, здібности і моральні погляди. Богацтво пригадки обох може бути зовсім розділене або також покривати ся аж до якогось степеня. Зміна личностий може в той спосіб наступати, що що дня на кілька мінут або кілька годин панує „друга сьвідомість"; але в поодиноких науково добачених случаях було н. пр. так, що ся друга сьвідомість виробила ся на вповні самостійну і панувала виключно цілими роками, відтак нагло вернула знову перша первістна личність а для неї була так само довга прірва в пригадці.

Такий стан наставав у нещасливого внаслідок страшних зранень лобини і мозку а мабуть також і внаслідок перебутих перед тим мук і душевного горя а лікарі при тодішнім стані наук не могли того ніяк зрозуміти. Гіпноза та подібні стани були їм ще зовсім незнані. Підчас коли тепер в подібних случаях пробовано би при помочи гіпнотичної суґестиї (піддаваня в соннім стані) розбудити бодай в части память і осягнено би то мимо тяжкого зранення самих найглубше положених орґанів мозку, то тодішна лікарска штука не могла нічого вдіяти з того рода недужими. Того інтересного недужого представлено академії наук, котра завела наукові розправи про понищені кліточки нервів та про діяльність мозку. Але все тота ученість не могла нічого змінити на факті, що при впрочім нормальній діяльности ума память нещасливого чоловіка зовсім була щезла і затерла ся всяка пригадка о єго минувшім житю. Коли єго випустили із шпиталю, знайшов ся він на чужині без всяких средств до житя, зданий зовсім сам на себе, без родини і приятелів, без вітчини та яких небудь инших відносин до людий, позбавлений всего того, що житю майже всїх надає якоїсь вартости, повабности і краси.

Під іменем Педра Вальдеса, бо так назвали єго в шпиталю, шукав він собі занятя при рільнім господарстві, бо лікарі радили єму жити спокійно в природі з далека від великоміского руху. Богатий асієндеро (хуторянин) післав єго за наставника на свій самотно положений хутір далеко серед степів і довгі роки сповняв він той свій обовязок на повне вдоволене свого службодавця.

Наконець заощадив він тільки, що міг купити собі квінту, посілість середної величини і потрібну в господарстві худобу. Поволи але постійно виробляв ся Педро Вальдес щораз більше в гору. Він був одним з перших, що завели у себе розумну годівлю овець і брав опісля ревно участь в заходах запопадливих асієндерів поправити „дику" або арґентиньску расу овець через заведенє раси Ранбуль і ще дорожших правдивих саских овець розплодових, щоби тим способом держави Ля Плята зробити що до доброти вовни здібними до конкуренциї з Австралією і Перу.

З початком вісімдесяти років минувшого столїтя зачисляв ся він до найбогатших властителів більших посілостий а крім того був головним властителем одної з найзнатнійших фірм в краю, що вивозили вовну. Пильність і витревалість Педра Вальдеса, котрого вже за тузємця уважали і котрий вже давно набув був приналежність до арґентиньскої держави, довели єго до богатства і поваги. Але й на висоті свого успіху позіставав він завсїгди поважним, тихим і самотним чоловіком і працював неутомимо від досьвіта до пізного вечера, що було єго одинокою розрадою. Був то добродійний чоловік з дуже щирим серцем для своїх ближніх пригнетених нуждою, але часами так уникав людий, що кождий, хто близше з ним сходив ся, мусів то добачити, що душу того так благородного і любого чоловіка пригнетала якась важка, горестна тайна, котра позбавляла єго всякої правдивої повної радости житя.

Він уникав всяких товариских забав, особливо, як здавало ся, лякав ся таки на правду сходити ся з дамами.

Єго дивну минувшість люди з часом зовсім забули, лиш він єї не забув. Тота тайна з першої половини єго житя, котра завсїгди стояла єму перед очима, відстрашувала єго від женитьби, хоч єму, такому загально любленому чоловікови піддавано пляни до то-

літичного і зазначив виразно, що нема наміру обговорювати у Віндзорі якої небудь політичної специяльної справи. Англія і Німеччина суть тепер в тім щасливім положеню, що не мають до залагодженя з собою ніякої актуальної справи політичної.

У Віндзорі відбув ся вчера в честь німецкої пари цісарскої пир на 160 осіб. Король Едвард пючи в здоровле німецкого цісаря і цісаревої, сказав між иншим, що гостина цісарскої пари в Англії єсть радістною подією для королевої, короля і цілого народу а заразом і увіряв о своїм щирім бажаню, щоби велика німецка держава розвивала ся щасливо і щоби удержано мир. — Цісар у відповіди підніс тоаст в честь королівскої родини і зазначив, що найгорячійшим его бажанем єсть, щоби тісне свояцтво, яке сполучає обі родини монархів, проявляло ся також і у відносинах обох країв до себе та щоби через те скріпив ся загальний мир, котрого удержане єсть цілию безнастанних змагань англійского короля і німецкого цісаря.

Указ царский поручає віцепрезидентови ради державної, дійстному тайному радникови Голубєву відкрити засідане третої думи державної дня 14 падолиста. Говорять, що цар хотів первістно особисто відкрити думу, але поважні обави в кругах найблизше стоячих коло него людий спонукали его відступити від сего наміру. Відкритє думи відбуде ся в Таврідскій палаті. О принятю послів в Зимнім Двірци, де цар тепер перебуває, нема поки що бесіди.

В клюбі монархістів відбули ся оногді вечером загальні збори, на котрих обговорювано директиву для більшости Думи. Постановлено в засаді, що монархісти, правиця і жовтняки повинні сполучити ся разом. Президентом Думи мали би вибрати монархіста а кандидатом ставлять в першій лінії ґр. Бобріньского. Кадети мають бути виключені від президиї та й не будуть з ними входити в ніякий компроміс. Всяка автономія иншим народам має бути відмовлена а більшість має зазначити право національної російскої школи. Віцепрезидент „істинно русскіх людей“, Пуришкевич а відтак Крупеньский і Енґельгардт виголосили патріотичні бесіди, приняті з великим одушевленем. Пуришкевич зазначив, що проґрама его партиї не єсть реакцийна, лиш національно ліберальна, приноровлена до російских відносин.

Новинки.

Львів, дня 13-го падолиста 1907.

— **Відзначеня**. Є. В. Цісар надав кавалерский хрест ордера Франц Йосифа (не ордера Леопольда, як вчера хибно було подано) радникам судовим: Кар. Копецови в Перемишли і Йос. Карановичеви в Станиславові, судиї повіт. Каз. Войні в Калуши і заступникови прокуратора Адама Юл. Шнайдерови у Львові. — Є. В. Цісар надав старшому радникови львівскої Дирекциї почт і телеґрафів, Людвикови Пікорови титул і характер радника Двору.

— **Іменованя.** П. Міністер справедливости іменував кандидата нотарияльного в Янові, Івана Рожнятовского, нотарем в Яблонові.

— **Передача диямаента Кулінан** англійскому королеви в день его уродин в Сендрінґемі стала ся найважнійшою подією того дня. Як звістно, диямант Кулінан, найбільший, який доси взагалі знайдено, постановив трансвальский парлямент зложити королеви Едвардови в дарунку і в тій цїли виїхала з диямантом окрема депутация. Яка величина і вартість того диямента і з якою осторожностию везено его за море, ми свого часу доносили. Отже під доглядом панів Ришарда Сольомона, Франца Гопвуда і двох других привезено той диямант окремим поїздом, котрий стерегло богато тайних аґентів на дворець у Вольвертоні. Тут всіли згадані панове до замкненої карити — поїхали окружені детективами на роверах до замку Сендрінґем, де вже на карету ждав цілий відділ тайних аґентів. Ставувши щасливо в замку, увійшли панове з полудневої Африки до королівского сальону, де вже дожидав їх король Едвард з членами королівскої родини. Та й іспаньска королева була притім. П. Ришард Сальомон передаючи королеви диямант заявив в своїй промові, що сей дарунок єсть доказом льояльности полудневої Африки. Диямант відтак розкрито і подано королеви до его власних рук. Король подякував за такий доказ льояльности і оглядав диямант та подивляв его. Диямант той, як ми то вже доносили, єсть на 4 і $^1/_2$ анґл. цаля довгий, $2^1/_2$ цаля широкий і $2^1/_2$ високий. Він важить докладно $3025^3/_4$ каратів або 1·37 анґл. фунта, г. є. около пів кільоґрама. Той незвичайний камінь знайшов дня 25 січня 1905 р. надзиратель копальні Преміер коло Преторії. Назву свою одержав той диямант від президента товариства копальні Преміер Т. М. Кулінана. Диямант той оцінюють на яких 24 міліонів корон.

— **Циганьскі діти.** З Еденбурґа доносять Угорский міністер справ внутрішних Андраші видав окружник до всіх властий в краю, в котрім каже, що всі незаконно роджені діти, котрих своякп не можуть займати ся їх вихованем, треба примістити в домі знайдів. Шеф поліциї в Рабі др. Андяль, покликуючись на се розпорядженє, видав приказ поліциї, щоби в добрала Циганам, які в тих сторонах волочили ся їх діти. Отже поліция відобрала Циганови Ґуріно Лякотош 3 дівчат, а Циганови Максови Лякатош 1 дівчину. То викликало між Циганами таке роз'яренє, що они напали на ратуш і хотіли силою відобрати діти. Циган Ґуріно Лякотош хотів в очах шефа поліциї в его бюрі застрілити ся і лиш поліция тому перешкодила відобравши від него револьвер. Тоді виймив він другий револьвер і хотів застрілити себе і жінку. Макс Лякатош заявив, що лиш він має право виховувати свою дитину та її може, бо має за що, а на доказ того виймив з мошонки і показав банкнот на 1000 К. Шеф поліциї успокоїв остаточно Циганів тим, що він буде старати ся о то, щоби дім знайдів у Вепремі вернув Циганам назад їх діти.

— **Дрібні вісти.** „Народ. Торговля“ повідомляє, що дивіденду за 1906/7 у висоті 7% виплачує каса головна у Львові і каси при складах філіяльних за предложенем книжочки уділової. — Галицкий Банк краєвий підвисшив стопу процентову від есконту векслів для товариств зарібкових і господарских на $6^1/_2$, а приватних на 7 проц. — В Долині, долиньского пов. підрізав собі косою горло в самоубийчім намірі Дмитро Павкіз, так, що нема надії на удержанє его при житю. Причиною була довга слабість і роздражненє. — В Пацикові долиньского повіта пробив підчас суперечки паробок Янцур другого паробка Семенишиного ножем так страшно, що сему вийшли на верх внутренности. Семенишин помер серед великих мук до 24 год. — В Долині кинув ся дня 9 с. м. в в самоубийчім намірі під надходячий поїзд 24-літний молодець родом з Вигоди і погиб на місци. Причиною самоубийства була перешкода в наміреній женитьбі. — В селї Лісковатім увів Атанас Махник, 31-літний зарібник кільканайцятьлітну Марию Махник, а родичі віднесли ся до львівскої поліциї з просьбою о поміч вишуканя доньки. — Зарібник Стефан Андерес згубив вчера на площи Галицкій 2 банкноти по 20 К, а Кирило Климчак згубив на ул. Льва Сапіги полярес з сумою 500 К.

— **В справі підвисшеня стопи процентової** оголосила галицка Каса ощадности слідуючий комунікат: Від 15. серпня с. р. піднесено стопу процентову від вкладок зложених в галицкій Касї ощадности у Львові з 3·6 на 4 від сотки річно. Підвишка стопи процентової, котра в виду капіталу вкладкового 80 міліонів, творить для Каси видаток більший о 320.000 кор. річно, може знайти покритє лиш при —

го. Коли бувало виїде на свої далекі стациї і там на жвавім конику жене за своїми стадами, котрі ґавчи вигнали наперед, коли підперізаний красним поясом, в темносинім пончо, в чоботах із сирої кінської шкіри, з привязаним до сїдла лясом, з тяжкою нагайкою в руці та з величезними осторогами на запятках навганяє ся по широкім степу: то нераз нападе его зовсім несподївано понуре чувство невдоволеня, якась невідрадна, повна розпуки туга за якимсь втраченим а незнаним щастєм, що колись, як то він був сьвідомий того, належало до него. Але надармо старав ся він проникнути ту заслону, яка відділяла его від его минувшости. Єго пригадка путала ся, скоро він лиш дійшов до злощасного дня свого зраненя. Все попереднє було як би витерте з его впрочім доброї памяти, а хоч і як він роздумував, не міг відгадати загадки своїх молодих літ.

Для товариских цїлий їздив Вальдес вже кілька разів до Европи. Коли він одного разу впав з коня і єму вже з трудом приходило ся їздити, постановив він наконець, а єму було тоді вже шїсдесять літ, усунути ся від діловодства та перенести ся до старого краю, де его богатство дозваляло єму жити независимо у вигодах.

Дон Педро Вальдес зі своїм від вітру і сонця сильно опаленим лицем подобав тепер зовсім на справдешного, полудневого Американця. Єго же в шпитали підчас тяжкої недуги посивіле волосє було біле як сніг. Але очи у него сьвітили ся ще жаром молодости, держав ся просто і кріпко на ногах, загартований тяжким і повним недостатків житєм а длятого виглядав він все ще як повен сили, хороший мужчина.

Як многі его полудново-американьскі краяни вибрав і він собі за осідок хороший веселий Париж, але їздив звідси майже по всїх европейских краях. Передовсїм не забув він ніколи побути що літа кілька неділь в Анґлії, котра его якось особливо потягала до себе, де всї звичаї урядженя і спосіб житя якось особливо були єму по нутру.

Случайний побут в купелях завів его в 1890 р. до Кроспорт, котре вже давно стало було елеґантним купелевим місцем, збірною точкою „висших десяти тисячів“. Із широкого надуву піскового, що тягнув ся вздовж моря, зробили були величаву побережну променаду, з довгою прекрасною улицею від фронту та з готелями, що підоймали ся гордо в гору по терасах. Коло почорнїлих від вітрів і дощів бідолашних хаток старого міста концентрувало ся ще зовсім як і за давних часів житє місцевих рибаків.

Зараз першого дня, підчас ранїшного проходу, зайшов був Вальдес в сю часть міста, де звичайно знатнїйші гості купелеві майже ніколи не заходили. Довго стояв він над греблею малої пристанї межи моряками, жінками і торговельниками, що дожидали вертаючих до дому рибацких людий. Цікаво приглядав ся він відтак тій добичи, яка через ніч дістала ся в руки рибаків. Люди тут говорили досить лихо по анґлійски, якимсь провінціональним говором. Мимо того їх розмова якось дивно тронула нерви старого панка і зворушила їх, мов би в нім на вид тої маленької пристанї і тих зовсім чужих людий віджила якась далека згадка.

Наконець пішов він дальше та ішов поволи на елеґантну побережну улицю, при котрій і він мав свою кватиру. При тім гонив за чимсь гадками, що як би змора прилягло его, відколи він станув в Кроспорт, хоч і не міг зрозуміти причину того. На всякий случай була для него се зовсім модна, красно удержана і асфальтована улиця, зі своїми ріжнобарвними вивісками та пишними склепами і з модною публикою, зовсім для него чужа і байдужна. В сїм окруженю щезло також знову то принадне чувство, яке его дивним дивом так опановувало в старих улицях рибацкого міста а о котрім надармо старав ся здати собі справу, звідки оно бере ся. Ішов щораз дальше вздовж ряду високих домів, що з видом на море тягнули ся довгим фронтом вздовж побережної променади.

(Конець буде).

о скілько можна — рівночасним відповідним підвисшенєм стопи процентової від удїлених галицкою Касою ощадности у Львові позичок гіпотечних на маєтности і реальности та позичок комунальних, в котрих єсть ульокованих звиш 60% цілого капіталу вкладкового. Отже ухвалою Виділу Каси з 10 серпня с. р., котрою процент від вкладок підвисшено, постановлено заразом підвисшити процент від позичок гіпотечних на маєтности і позичок комунальних на 5 від сотки, від позичок гіпотечних на реальности міскі на 5¼ від сотки річно.

Покликана до тої ухвали Дирекция Каси мусить стреміти, щоби в случаях, в котрих обовязок беручого позичку до оплачуваня підвисшеної стопи процентової в самім скрипті довжнім не був предвидженим, обовязок той тепер додатково був принятий і табулярно з безпосередним першеньством по позичці забезпечений. Деклярациї додаткові, котрих взірці в тій цїли Дирекция на жаданє видає, суть в обопільнім інтересї в той спосіб сформуловані, щоби на случай дальших змін на торзі гроше вім уникнути потреби нових деклярацийи. З хвилею інтабуляциї підвишки стопи процентової з вимаганим першеньством узнає Каса за не бувші виповідженя позичок і признаня за платний їх позістаючого капіталу, котрі лиш узискане деклярациї додаткових мають на цїли.

Почуваємо ся до обовязку звернути увагу на стилізовані в тім значіню кінцеві уступи виповіджень і комунїкатів що до узнаня за платний остаючих капіталів, щоби доказати неправдивість чутки, яка появила ся, мов би то галицка Каса ощадности задля якихсь инших причин виповідала позички. Каса не лиш не має наміру стягати позичок, але противно готова розложити їх на основі підвисшеної стопи процентової на новий довший час амортизациї, котрий подасть можність задержати рати амортизацийні більше менше в дотеперішній висотї.

— **В справі події в Ярославі.** Сими днями подали були деякі ґазети слідуючу сензацийну вість з Ярослава: На ґенерала бар. Ґеммінґена, коли з офіцирами, що брали участь в курсї сегорічної еквітациї, відбував рапорт дня 9 с. м. в критій уїзджальни коло войскового касина, напав несподївано оберляйтнант від уланів Кун і розмахнув ся шаблею на ґенерала, що стояв до него плечима. Однак в тій хвили инші офіцири скочили на поміч і удар, вимірений на ґенерала, попав в руку поручника драґонів Шрота. Инші офіцири добули шабель і кілька разів ударили Куна в голову. Тоді Кун вибіг з уїзджальни і окровавлений проходжував ся по улици. Покликано поготівлю 89 п. п., прийшов офіцир і відобравши Кунови шаблю, відставив его під ескортою до войскового шпиталю, де лікар признав его рани дуже тяжкими. Причиною нападу Куна мав стати ся вирок офіцирскої ради гонорової, на основі котрого відобрано Кунови за якусь скандальну провину офіцирский степень. Отже в сїй справі доносить тепер ц. к. Бюро кореспонденцийне на основі комунїкату з міністерства війни у Відни, що надпоручник Кун кинув ся з шаблею в руцї не на ґенерала і не в школї, але при рапортї в льокали урядовім на одного з офіцирів, котрого зізнаня були суперечні з его зізнанями і зранив его в рамя. Від дальших атаків здержали Куна один з присутних офіцирів, ґен.-майор Ґеммінґен і один із штабових офіцирів, при чім надпоручника Куна ранено. З поступованєм гоноровим цїла тота подія не має нічого спільного.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня** 12 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 12·20 до 12·40; жито 11·10 до 11·30; овес 7·10 до 7·30; ячмінь пашний 7·— до 7·50; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 9·50 до 10·50; вика 6·50 до 6·70; бобик 6·70 до 6·90; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 75·—; конюшина біла 45·— до 55·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка 30·— до 36·—.

Телеґрами.

Відень 13 падолиста. „Slav. Korr." доносить, що представителї клюбів: молодоческого, ческих аґрариїв і народно-католицкого ухвалили предложити своїм клюбам утворити спільний клюб під назвою: ческий клюб народний.

Вел. Вараждин 13 падолиста. З під розвалин ново будованого дому, котрий завалив ся, видобуто до вчера вечера 9 осіб. З привезених до шпиталю численних робітників два померли. Під румовищем знаходить ся ще кілька убитих. Добуванє трупів єсть утруднене.

Петербург 13 падолиста. На оногдашних зборах правицї і умірених поставлено кандидатуру на президента думи київского посла кн. Бобрінского, на віцепрезидента пос. Родзянку. Жовтняки обіцяли свою підпору, але заявили, що то буде завсїти від рішеня парляментарної фракциї.

Петропавловск 13 падолиста. Чотирох розбишаків зрабовало в бюрі російского товариства обезпечень 4850 рублів.

Київ 13 падолиста. Ґен.-ґубернатор застановив дїяльність книгарнї товариства ширеня просьвіти в Гумани з причини викритя там революцийної лїтератури.

Віндзор 13 падолиста. По скінченю тутешної візити поїде німецкий цїсар дня 18 с. м. до Гай ляйф Кестль. Гостина тота буде мати зовсїм приватний характер, бо цїсар бажає перебути там 14 днїв в повнім спокою.

Тегеран 13 падолиста. Шах зложив на торжественнім принятю в парляментї присягу на конституцию.

Тегеран 13 падолиста. На вчерашнім торжестві зложеня присяги на конституцию явив ся шах в супроводї членів кабінету і кількох князів та шляхти. Шах дякував послам за все, що зробили для добра держави і народу.

Токіо 13 падолиста. Парлямент скликано на день 25 грудня.

Льондон 13 падолиста. Підчас вчерашної дискусиї в радї ґрафства лондоньского над приватною адресою до німецкого цїсаря, социялїст Сандер серед бурливих протестів зі сторони инших членів запротестував против адреси. Опісля ухвалено внесенє Демарса, щоби той протест записано до протоколу.

Рим 13 падолиста. Італїяньска королева привела нинї на сьвіт доньку.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителів і т. д. уділяють під користними услівями також на довго термінові сплати. Товариства залічкові і щадничі. Товариство урядників. Агенти виключені. Адресів Товариств уділяє безплатно Zentralleitung des Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.

Пани і Пані!

Через **спродаж покупного артикулу** могуть одержати великий бічний дохід. Відомість: Еміль Розенберґ, **Будапешт, Andrássystrasse 60.**

ВИНА УГОРСКІ червоні і білі, виправні і приємні в смаку, зовсім (натуральні) природні, в р. 1906 34 літ. 11·90, почтова бочівка $4^1/_2$ літр. зл. 1.75, в р. 1902 34 літ. зл. 14.90, почт. $4^1/_2$ літ. 2 зл., в р. 1895 34 літ. 17 зл., почт. зл. 2.30, в р. 1887 34 літ. зл. 23, почт. зл. 2.75, з р. 1879, вино курацийне, почт. бочівка зл. 4.90 все оплачене. — **МІД** патока чисто білий або жовтий, найліпший столовий 5 кл. пушка зл. 3.50 оплачено поручає

L. Altneu Versecz 2 (УГРИ).

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).